valda, halda, og svo víðar, og á eptir emmi, t. d.: kendi, lendi, frændi, og enn víðar. Líka á það opt-
ar að brúkast í upphafi orða, enn hitt, þarsem ekkji
er hægt uppháfs-dje, t. a. m.: deiða, djúpa, dreggja, dansa…

4; Spettað J. eða Joðið? (= Jodjið) brúkast í öllum
þeim kvennmannanöfnum, sem hljóðstafur á næstur
að koma, t. a. m.: Jón, Jónas, Jóhannes, Jótmundur, Jakob;
Eins er með litla joðið; það á alstaðar heima, þar
sem í þarf að vera á undan hljóðstaf. til að myndа:
hjarta, bjart, bjóða, hljóða, njóta, bjarga, jarga, skjaga,
—jeg, jeta, jata, hjátur, skjátur, fljótur, þrjótur—
gjelta, gjamma, gjóna, hjálm, belja, selja, elja, kvelja,
velja, telja, o. s. frv. Alstaðar hvar hljóðstafur á
eptir að fylgja.—

5; Enn hinsvegin Í. eður þetta I. brúkast í
öllum nöfnum, sem samhljóðandi fylgir á eftir;
t. d.: Ívar, Ísleifur, Illugi; eins er með að litla
eður þetta í, að því fylgir á eptir samhljóðandi, t. d.
með punkti yfir sjer — eður áherslulaust: mein,
þína, hinn, sinn, finna, kinna, hinna, linna, o. s. fr.
enn með áherslu: þín, mín, sín, hún, hvít, smíða,
tíð, blíð, hníð, og svo framvegis, sem ekkji er hjer
hægt að telja þjer drengur minn, í þessum litla
leiðarvísir handa þjer —.

6; Afþví góðvinur minn! þú baðst mig um hinar
dagslegar = almennar skrifreglur í stafsetningu ísl.,
enn ekkji eins og jeg rita málið þ: heimanfræðina =
framburðinn, afþví jeg skil ekkji betur enn hann
sje rjettastur, eins og "Fjölnir"? segir alþýðan — rep-
-i: hann svona — ritaði hjerna um árið: rjett!—
þá kjem jeg til þín og almenningsins hreiða-manns —
þannig myndast Y. eður Ú., sem brúkast í þessum
nöfnum: Yngvimundur, Ingvar, Yngibjörg, Yngunn,
Yngileif, o. s. frv.. Eins er með litla ýið, að það
er dreggjið af þeim orðunum o eða u, í einhverri beu-
-ingu, og nokkrum öðrum orðum, til dæmis:

skýra af skjónn, yfir af ofar, ykkur, af okkar, eða ok-
-kar; deyð, af dauða, syngja, af saung, brytur, af br-
-oti, flýtur, af floti, eyda, af auðn, vöf, af vali,
býður, af bjóð, bytti, af bót, o. mikla fleira og víðar.
Hin önnur orð, sem ekkji myndast að vera komin af
þessari ástæðu, eru nokkur þessi: (dýr?) dýr, lýng,
syltur, kylfa, heyra, bylgja, — Týr, kýr, býr, byr,
fyrir, o. svo framvegis; og eins þarf það að hafa
áherslura sumstaðar; sem sjá má af þessum orð-
-um; Mörg fleiri orð enn til, sem tilheyra öðrum
kvenkinum þessum flokkinum, og hjer eru talin.
Þjer ríður góðvinur minn! mjög svo mikið á að nema
þessa íþrótt, og leggja hana á hjarta, að hún hellko-
-mnist í þjer og nærði að einni grein viðarmiðs helga
á blómnarið þrengdar-spekinnar eilífa Guðs!
Legðu þig af alefli eftir þessari íþrótt, enn biddu
Guð að gjefa þjer styrk til þess að nema góða hluti;
og þaráaðal er skriftfærnin ein með hinum helsta.
Þjer ríður mjögsvo mikið á að rita hreinrjett—
og hafa mátulegt millibil milli orðanna og stafa,
enn leingra nokkuð á milli þeirra orða sem ná
minga mmmr en á, þar tilheyrir djúpbyggjið ís-
lenska, sem "punktur" kallast í latínumáli—
Jeg vil litli bróðir minn! á leið minni um hei-
inn — ráðleggja þjer að fá ritreglur J. Haldórss-
sonar, sem skrifaðar og prentaðar eru í Kh. hófu,
og þar eru stafrofin allarvið skriftreglunnar.
Lærðu og legðu þig eftir því riti, og sönnunnumá því
Jeg sendi þjer það með þessu brjefi, einsamalega:
—Ljóst er fagur að lesa og skrifa! Ljóst er falleg
að skilja vel! Mannvitið gatt því leingst kann
lifa!— Lifðu því vel, hið besta og tel:;: sjer
og landi til sæmdar mest! svaddan því lífsar
Guði bezt! —:;:— Sólon Sölvi H. G. S.